

[Industriministeren]

heder, og den har til hensigt at lave en aftale, der sikrer, at den samlede produktion i Europa ikke er højere end svarende til den forventede efterspørgsel.

Så skal jeg endelig sige til hr. Alfred Hansen, der spørger om den fortsatte eksistens: jeg ville ikke fremsætte noget forslag, hvis jeg ikke troede på den fortsatte eksistens af stålvalseværket. Derfor kom jeg ikke, som hr. Alfred Hansen sagde, med nogen brandtale. Jeg kom med en række forudsætninger, jeg kom med en række betragtninger om, at der er usikkerhedsmomenter i denne situation, men at jeg, når usikkerhed og vanskeligheder lægges sammen med stålvalseværkets betydning i en normal situation, anser denne indsats for værende rimelig.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Ministeren var ligesom ved at give indtryk af, at jeg ikke havde læst bemærkningerne. Jeg kan orientere ministeren om, at jeg her har bemærkningerne og lovforslagene fra alle tre gange, regnskaberne for stålvalseværket, hvad statsrevisorerne skriver, hvad man har haft af indstillinger og rapporter, hvad der har været internationalt og nationalt i dagspressen osv., og jeg har læst det meget omhyggeligt gentagne gange. Jeg har også set i de seneste bemærkninger, at man forventer, at der bliver stigende skrotpriser, fordi det er billigere at producere stål på skrot end på malm. Jeg er gået i detaljer, jeg har kontrolleret tingene ved opringning til andre i udlandet osv. Jeg har undersøgt det meget nøje, men jeg finder ikke et eneste sted en garanti for, at vi ikke let kan få et sammenbrud på skrotmarkedet i hvert kvartal de næste 5 år. Det har ministeren ikke været i stand til at sige noget om, men det er stærkt sandsynligt, og hvis ministeren vil have den godhed at læse forhandlingerne her, vil han se, at det var ministeren selv, der forklarede, at han ikke vidste, hvordan det ville gå. Og så siger jeg, at når ministeren står her og påberåber sig, at man hermed sikrer en valutaindtjening på ½ mia kr. årligt, og i samme åndedrag siger, at man ikke ved, om der vil ske sammenbrud på skrotmarkedet, så har han modsagt sig selv, og det står fast. Og når en minister modsiger sig selv, er det ikke for stærke

ord at bruge, at ministeren ikke rigtig aner noget om situationen.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Jeg skal naturligvis ikke afvise ministerens påpegning af, at en stor del af de penge, man taler om, selvfølgelig er tabt under alle omstændigheder. Det var jo netop også det, der lå i det forslag, jeg kom med fra starten, og hvor jeg sagde, at det, vi var villige til, var endda at afskrive fuldt ud, hvad staten måtte have sat i virksomheden på et eller andet tidspunkt, og så træde definitivt ud af det.

Men når jeg har hæftet mig ved det store tal, er det, fordi der er et godt gammelt ord, der siger, at man skal ikke smide gode penge efter dårlige. Og det, vi står og diskuterer her i dag, er jo, hvad man kan få for at blive ved med at lægge statslige midler ind i et foretagende, som man allerede i dag må konstatere at man har tabt meget betydelige beløb på, ligesom private aktionærer også har tabt meget betydelige beløb. Og da kan man undre sig over, at debatten i så ringe grad har drejet sig om, hvorvidt der overhovedet er noget perspektiv i at bevare en dansk stålindustri.

Ministeren er jo kommet med en række argumenter, nogle er gode, andre kan jeg ikke acceptere. Det er klart, at det er et stærkt argument at pege på, at her har man en i international sammenhæng meget moderne virksomhed med en dygtig ledelse, en virksomhed, som kan måle sig med de bedste virksomheder, man har rundt omkring i Europa, og det ville da også gøre ondt, hvis sådan en virksomhed, tvunget af internationale konjunkturer, måtte tvinges til en lukning. Det har ganske givet også gjort ondt i England, hvor man har bygget en endnu mere moderne virksomhed, som man valgte at lukke, endnu før den nogen sinde blev sat i drift. Det er nu engang den slags, man kan komme ud for, når man lever i et åbent samfund, hvor der i en speciel sektor opstår problemer.

Det er derimod et godt argument, når ministeren peger på, at dette er mange arbejdspladser, det er en egn, der bliver ramt hårdt, det er et godt argument, det vil gøre indtryk, og det er da også et rimeligt argument at pege på de helt klare nettovalutagevinster, der ligger i at have en dansk stålindustri.